

prima instanță: G. Bivol

dosarul nr. 2ra-84/17

instanța de apel: A. Panov, A. Pahopol, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Manziuc împotriva Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova cu privire la încasarea datoriei la salariu, compensării pentru concediere, penalității și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Ana Manziuc, casată parțial hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 februarie 2016 și emisă în parte o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 12 octombrie 2015, Ana Manziuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Național de Statistică al Republicii Moldova cu privire la încasarea datoriei la salariu, compensării pentru concediere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 februarie 2012 a încheiat cu pârâtul un contract individual de muncă pe durată determinată nr. 14/12, pentru perioada 01 februarie 2012 până la 31 iulie 2012.

Menționează că conform acordurilor suplimentare din 30 iulie 2012, din 27 septembrie 2012 și din 14 decembrie 2012 contractul a fost prelungit până la 31 martie 2013.

Conform punctelor 1.3.1 ale contractului menționat Ana Manziuc a fost angajată în calitate de specialist analitic cu salariul lunar în sumă de 3200 lei.

Invocă că a executat în întregime toate obligațiunile sale, care au fost stipulate în p. 1 al contractului nr. 14/12 din 01 februarie 2012 și a efectuat lucrări până la 31 martie 2013 cu bună-credință. Cu toate acestea, pârâtul nu și-a onorat obligațiunile sale, astfel nefiindu-i achitat salariu pentru perioada 01 ianuarie 2013 până la 31 martie 2013 și nu i-a fost achitată compensarea pentru concediere.

Afirmă că în total datoria pârâtului la restanțele salariale pentru perioada 01 ianuarie 2013 – 31 martie 2013 și compensarea pentru concediere este de 13241,38 lei.

Susține că în mod repetat, verbal s-a adresat către pârât cu solicitarea achitării datoriei la salariu, însă datoria nu a fost achitată.

La data de 01 iunie 2015 a depus o cerere cu privire la plata restanțelor datoriei în sumă de 13241,38 lei, dar nu a primit răspuns și salariile nu le-a primit.

Indică că la data de 26 august 2015, conform art. 332 (1) Codul muncii a depus pârâtului cererea prealabilă, la care nu a primit niciun răspuns.

Consideră că pârâtul a încălcat prevederile legislației muncii, care prevăd achitarea integrală și echitabilă a salariului la timp, la fel au fost încălcate și condițiile contractului individual de muncă nr. 14/12 din 01 februarie 2012.

Susține că întârzierea la achitarea salariului și compensarea pentru concediere este de 913 zile, adică de la 01 aprilie 2013 până la 30 septembrie 2015, și penalitatea pentru întârziere - 12089,37 lei ($13241,38 \times 0,1\% \times 913$) în prezent datoria pârâtului este în total de 25330,75 lei ($13241,38 + 12089,37$).

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5 lit. f), 9 alin. (1) lit. d), 329, 330, 331, 348-351, 354, 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, art. 241-242 CPC.

Solicită încasarea din contul Biroului Național de Statistică al RM a datoriei la salariu și compensarea pentru concediere în sumă de 13241,38 lei, penalitatea în sumă de 12089,37 lei, în total suma de 25330,75 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 februarie 2016 a fost admisă parțial acțiunea civilă depusă de Ana Manziuc împotriva Biroului Național de Statistică al RM cu privire la încasarea datoriei la salariu, compensării pentru concediere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

A fost încasat din contul Biroului Național de Statistică al RM în beneficiul Anei Manziuc datoria la salariu în mărime de 9600 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 lei.

În rest, pretențiile privind încasarea compensației pentru concediere și a penalității au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 a fost admis apelul declarat de Ana Manziuc, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 februarie 2016, în partea respingerii pretențiilor privind încasarea compensației pentru concediere și a penalității, pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost încasat din contul Biroului Național de Statistică al RM în beneficiul Anei Manziuc compensația pentru concediere în sumă de 3641,38 lei și penalitatea în sumă de 12089,37 lei, în total suma de 15730,75 lei.

La 17 noiembrie 2016 Biroului Național de Statistică al RM a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea parțială a deciziei recurate, și anume în partea încasării penalității în sumă de 12089,37 lei cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a capătului de cerere cu privire la încasarea penalității în sumă de 12089,37 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea contestată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanța ierarhic inferioară a aplicat eronat normele de drept material.

Explică că pe marginea examinării pricinii civile de către instanța de apel nu a fost dovedită vina angajatorului la reținerea plății salariului.

Sușține că în instanța de apel s-a dovedit cert că partenerul european Swedish International Development Cooperation Agency (SIDA) din cadrul Ministerului de Afaceri Externe al Suediei și-a asumat obligațiunea de finanțare integrală a lucrării statistice Recensământul General Agricol (RGA).

Menționează că pentru organizarea și petrecerea RGA de către Guvernul RM nu au fost rezervate/îndreptate/alocate surse financiare, adică lucrarea statistică a RGA nu a fost finanțată din bugetul statului.

În acest sens susține că a fost dovedit faptul că achitarea lucrului efectuat s-a achitat în baza actului de primire - predare a lucrărilor și numai după aprobare de către partenerul european, ultimul transferând sursele financiare la contul Biroului Național de Statistică al RM.

Sușține că Ana Manziuc cunoștea din care surse și în ce condiții urma să fie achitat salariul angajaților.

Precizează că la fel s-a constatat cu certitudine că începând cu 01 ianuarie 2013 au apărut circumstanțele care nu depind de voința părților.

Subliniază că instanța de apel nu a ținut cont de proba concludentă prin care se dovedește nevinovăția Biroului Național de Statistică al RM în cauză și anume cu referire la scrisoarea Ambasadei Suediei nr. MF2012/4653/01115 - 15 din 28 februarie 2013, parvenită în adresa Biroului Național de Statistică al RM la data de 04 martie 2013, prin care partenerul european Agenția Internațională Suedeză de Cooperare în Dezvoltare (SIDA) a anunțat despre faptul stopării finanțării proiectului de organizare și efectuare a Recensământului General Agricol.

Consideră că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că din data de 04 martie 2013 Biroului Național de Statistică al RM a fost pus în imposibilitatea de a achita lucrările de procesare a datelor RGA și achitarea salariului personalului.

Indică că instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile Biroului Național de Statistică al RM precum că întru soluționarea situației la capitolul achitarea salariului, le-a fost propus tuturor persoanelor antrenate/angajate încheierea unui nou contract de prestări de servicii de valoare mică.

La acest capitol specifică că la acel moment a fost dat start la o nouă lucrare statistică, a început organizarea și petrecerea Recensământului populației și al locuințelor din Republica Moldova în anul 2014.

Sușține că în perioada 05 martie 2013 – 31 martie 2013 din 36 de persoane angajate în organizare și petreceri a Recensământului General Agricol, 31 de persoane au fost reantrenate și respectiv, le-au fost achitată datoria la salariu pentru perioada 01 ianuarie 2013 - 31 martie 2013.

La fel evidențiază faptul că instanța de apel nu a luat în considerație că intimatului i-a fost propus încheierea unui nou contract de prestări de servicii de valoare mică în scopul stingerii datoriei, la care ultima a refuzat.

Indică că la data de 31 martie 2013, conform prevederilor art. 82 lit. f) Codul muncii, a expirat termenul contractului individual de muncă pe durată determinată nr. 14/12 din 01 februarie 2012, iar instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, de

jure și de facto, contractul individual de muncă pe durată determinată nr. 14/12 din 01 februarie 2012 a încetat la data de 04 martie 2013, prin circumstanțe ce nu depind de voința părților.

La 06 ianuarie 2017, Ana Manziuc a depus referință la cererea de recurs declarată de Biroul Național de Statistică al RM prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel fără careva modificări.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 octombrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 85), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Național de Statistică al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Biroul Național de Statistică al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Național de Statistică al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță